

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

duben 2017

Duchovní obnova farnosti

Čtvrtý březnový a zároveň postní víkend prožila farnost sv. Augustina duchovní obnovu, která se věnovala Sedmi hlavním hříchům. „V současné době se sice akcentuje především Boží milosrdenství, jenže k tomu, abychom si uvědomili, jak moc je Bůh milosrdný, jak moc nám odpouští, si musíme nejprve uvědomit, jak moc se proti Němu provinujeme, jak moc jsme hříšní,“ vysvětlil na úvod P. Josef Novotný, který obnovu vedl. První páteční přednáška se proto věnovala především prohloubení povědomí o hříchu jako takovém z pohledu několika církevních otců a také Tomáše kardinála Špidlíka, který byl několikrát citován. Následně o. Josef přistoupil k analýze prvního ze sedmi hříchů – hněvu. Věnoval se jeho vzniku i tomu, jak negativně působí na aktéra a jeho okolí, a zejména možnostem, jak s ním bojovat.

V sobotu nás čekaly tři přednášky – ráno v devět, v půl jedenácté a pak odpoledne v půl páté. Při každé z nich jsme probrali další dva hlavní hříchy. Prvně jsme se

zamysleli nad pýchou a závistí, při druhé nad nestřídmostí a leností a nakonec nad smilstvem a lakomstvím. Přednášek a celonoční adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí (která byla součástí programu, podobně jako prostor pro zpověď) se mohl každý účastnit podle svých potřeb i časových možností. „Mohla jsem jít jen na dvě přednášky, ale i tak mi to hodně dalo. Jsem ráda, že se taková akce pořádá přímo pro nás pro farnost. Na přednáškách se mi líbilo, že byly krátké, ale přitom v nich bylo vše důležité,“ svěřuje se po nedělní mši sv. mladá žena před kostelem a druhá dodává, že je vděčná, že se naše farnost takto zapojila k iniciativě papeže Františka „24 hodin pro Pána“. I o. Josef vyjádřil svou spokojenost s účastí farníků jak na přednáškách, tak na noční adoraci: „Věřil jsem, že se dostaví ti, kteří se na adoraci zapsali. Ale velmi mě potěšilo, že i mnozí další využili možnost se přijít do ztichlého kostela pomodlit, a myslím, že v průběhu celé noci bylo v kostele vždy tak 6–10 modlících se farníků.“

=jo, hk=

Mapa augustinských farníků

Na začátku uplynulého měsíce se na nástěnce v zadní části chrámové lodi objevila mapa města Brna, ve které po výzvě o. Josefa začaly přibývat špendlíky označující místa bydliště farníků. Největší koncentrace značek se zcela logicky nachází v okolí náměstí Míru. Za povšimnutí stojí i malá ohniska, z nichž některá se nacházejí nejen mimo vyznačené území (Kuřim, Modřice, Adamov, Jinačovice, Kunštát, Šumperk), ale dokonce i mimo Českou republiku, tj. v Polsku. První z nich patří autorovi e-mailu, přiloženém na nástěnce, Jakobovi z města Plock, který do Brna přijel studovat bohemistiku. V letech 2006 až 2008 žil v Havlíčkově ulici. „Ještě v Polsku jsem poslouchal přímé přenosy mší na Proglasu a hned jsem věděl, že sv. Augustin bude můj nejmilejší brněnský kostel. Jsem velice rád, že prvopáteční litanie jsou dodnes doprovázeny varhanní hrou pana Martina Jakubíč-

ka. V roce 2010 jsem se musel vrátit do Polska, takže několik let zase Vás mohu poslouchat jen na Proglasu, ale Vaším farníkem se cítím dodnes,“ píše Jakob. Dalšími jsou Piotr a Samuela z Bydhoště, kteří do Jihomoravské metropole jezdí kvůli vědeckému výzkumu. Jak zmiňuje pisatel dopisu, nejvíce si oblíbili právě kostel sv. Augustina. Před Vánoci 2015 pomáhali při zdobení kostela na vánoční svátky, protože se rovněž cítí být našimi farníky.

=jo=

Do mapy špendlíků našich farníků nadále přibývají nové hlavičky. foto: hk

Slovo úvodem

Internetem běhají odkazy na krátké video, na kterém děvčátko v náručí svého táty sejme bleskově papeži Františkovi bílou čepičku, zvanou solideo. Nastávají dvě možnosti, papež má na rozhodnutí vteřinu: zváznět, neboť byla překročena hranice, a příště si dávat pozor. Anebo se od srdce zasmát a věnovat se dalším lidem stejně, takže podobná příhoda bude „hrozit i nadále“. Která varianta u Františka zvítězila? Hádejte, můžete jedenkrát.

Gratuluji tvůrcům našeho farního svatoaugustinského plesu k tak báječně ztřeštěnému nápadu – vložit do tomboly jako výhru SLANĚNÍ VĚŽE našeho kostela svatého Augustina (viz článek s fotografiemi). A smekám klobouk a vzdávám hold jistému výherci, farníku P. T., který se z té věže k mému úžasu opravdu nechal spustit. Vzal to možná i jako příležitost ukázat „já na to ještě mám“, ale hlavně přitakat té bláznivě a udělat radost mnoha lidem jiskřivého smýšlení.

Nepatří, milí farníci, právě i toto do postní doby? Být jakoby „nedopečenými“, aby nás Bůh mohl stále znovu a znovu otáčet v hnětači lásky, a tak nás přetvářet ke své podobě. Neboť jaká láska bez radosti? Bohu se podobáme nejen darem svobody, schopností odpouštět, ale také smyslem pro humor! Z důležité trojice modlitba – půst – štědrost umí tu třetí úspěšně provozovat právě jen člověk radostný, který obdarovává nikoli se sevřenými rty, ale s jasnou tvář.

Protože Renčínovu perokresbu nelze otisknout, popíši vtip alespoň slovy. Scéna: Přemysl se dvěma voly oře. Od lesa se se blíží poselstvo od Libuše, aby jej odvedlo k vladařskému trůnu, že. Šéf poselstva, hledě směrem k orajícimu, volá: „Tak kterej z vás je Přemysl?“

Ať se umíme sobě samým smát. Ať se nám všem daří!

o. Martin Holík

P. S.: Stranou nechávám smutný fakt, že je nyní nutné věž otlouct a znovu omítnout. Inu což, každá legrace něco stojí. :-D.

Stalo se

Při sbírce Svatopetrský haléř, která se konala v neděli 26. února, se v naší farnosti vybralo 75 624 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

Životní jubileum v pátek 10. března oslavil bývalý administrátor farnosti P. Tomáš Koumal (35 let) a následující den v sobotu pak dlouholetý kostelník a sakristián pan Josef Schmuck (85 let). Oběma oslavencům přejeme pevně zdraví a hojnost Božích milostí.

Při mši sv. v pátek 10. března v 9 hodin dopoledne P. Josef Novotný požehnal nový růžový ornát, který mu darovala třída 5.A z CMCZŠ k jeho narozeninám. Ornát v této barvě kněží oblékají o třetí neděli adventní a čtvrté postní. Věřící jej tedy mohli spatřit v neděli 26. března.

Při březnovém setkání seniorů, které proběhlo 18. března na faře, si účastníci promítali fotografie z primice o Josefa. Setkání jsou otevřena novým zájemcům.

Od pondělí 20. března je kolem kostelní věže umístěno lešení a započalo se s její opravou.

Pokřtěni byli:

12. 3. Zuzana Halajčíková

Rozloučili jsme se:

6. 3. Marie Přichystalová

9. 3. Hana Štegnarová

19. 3. Irena Nováková

24. 3. Jaroslava Goldová

Ministranti děkují

Za výjimečně vydařenou považují letošní zimní sezónu augustinští ministranti. Jejich hokejová klání, která se konala ve středu (v případě sportovců starších patnácti let) a v neděli (pro mladší), byla hojně navštěvovaná. Účastníci se shodují, že hodinové zápasy, jimž předcházela rozcvička, probíhaly v dobré náladě, se špetkou humoru a mírných šťouchání, vždy však v duchu kamarádství. Tlumočíme zde jejich díky organizátorovi Ondrovi Kubíčkoví a dospělákům Josefovi Halámkovi, Lvovi Doležalovi, Jakubu Šebkovi a Česlavu Škvařilovi, kteří během studených večerů zajišťovali veškerý servis od pomoci s oblečením výstroje až k pís-kání a fotografické dokumentaci.

Postní cesta nejen pro děti

Popeleční středou v naší farnosti odstartovala nová, tentokrát postní, aktivita pro holky a kluky s názvem S Ježíšem do Jeruzaléma, kterou připravilo brněnské Katechetické centrum. Přítomné děti ten den kromě znamení na čelíčko obdržely také plakát a cestovní pas pro putování vsříc k velikonočním svátkům. Na plakátku, jehož zmenšení-nu můžeme stále vidět u křtitelnice, si každý den vybarvují okénko, aby viděly, jak jim ubíhá čas do Tridua. Během cesty již prošly Judskou pouští, vystoupily na Horu Proměnění, zastavily se u studny Sychar a Rybníka Siloe, v Betánii, až dojdou do Jeruzaléma.

Do cestovního pasu si pak účastníci hry každou neděli v rámci jednotlivých „zastávek“ lepí „razítko“ a zapisují postní úmysly. Ty si volí podle úkolů, které jsou inspirovány zamyšlením nad evangeliem čtením. První týden

byl, podle vzoru postčího se Ježíše na poušti, ve znamení odřeknutí si nějaké dobroty nebo hraní, např. na mobilu. Druhá zastávka vyzvala k nalezení více času pro Boha, třetí připomněla křest a děti měly udělat radost svému kmotru či kmotře. O čtvrté neděli bylo úkolem chodit s „otevřenými očima“, pomáhat, kde třeba, a zároveň projevat vděčnost. Další zastavení, tentokrát v Betánii, kdy bylo připomenuto vzkříšení Lazara, vybízelo k přinášení naděje, poslední pak vyzývá k projevení lásky Bohu a bližním.

Ačkoli je tato hra určená dětem, oslovila nejednoho rodiče. Do Velikonoc zbývá ještě několik dnů, nabízí se tedy možnost projít cestou ve zrychlené verzi, se zastávkami nikoli týden po týdnu, ale den za dnem. Cestovní pas není nutno mít papírový, stačí duchovní. =jo=

Březnoví prvopřijímající

Při mši sv. v předvečer slavnosti Zvěstování Páně 24. března pět farníků poprvé přijalo tělo a krev Kristovu. =jo=

Výhra pro odvážné

Výherce tomboly oslavil své narozeniny slaněním kostelní věže. foto: hk

V pátek 10. března si náhodný kolemjdoucí nemohl nevšimnout na úpatí Kraví hory podivného sročení lidí s pohledy upřenými na kostelní věž. Co zde dobrá třicítka přihlížejících dělala? Sledovala Pavla Tollnera, jak si vybírá výhru z tomboly na farním plese – slanění kostelní věže. „Termín akce byl zvolen jako poslední možný před započítáním opravy kostela,“ vysvětlil jeden z organizátorů Josef Halámek a dodal, že shodou okolností ten den oslavil pan Pavel i své narozeniny. Přes silný vítr se nakonec dvojice lezců protáhla zábradlím na vrcholku věže a začala spouštět dolů. Diváci fandili, fotili a filmovali. Když se nakonec pan Tollner dostal na pevnou zemi, přijímal gratulace k odvážnému činu. =hk=

Pan Pavel Tollner s rodinou. foto: hk

Představujeme farní sbormistry: Marie Vichrová

Nejmladší sbormistryní v kostele sv. Augustina je sympatická Marie Vichrová, studentka pedagogické fakulty Masarykovy univerzity, obor Učitelství pro 1. stupeň základní školy, které jsem položila několik otázek.

1. Asi před rokem a půl jste v naší farnosti převzala po paní Kallabové vedení sboru nejmladších dětí. Co Vás k tomu vedlo?

K vedení sborečku jsem se dostala tak, že paní Kallabová hledala někoho, kdo by měl chuť dětský sboreček po její mnohaleté službě převzít, a nakonec s nabídkou přišla i za mnou. Jako malá jsem do nedělního zpívání moc ráda chodila a myslím, že do sborečku pod vedením tety Alice chodil rád každý. Rozhodla jsem se tedy, že v této milé aktivitě zkusím pokračovat. Hledala jsem také někoho, kdo by mi pomohl s hudebním doprovodem. Pomocnou ruku jsem našla u Gabči Kubíčkové, která je mi velkou oporou, doprovází nás každou neděli na kytaru a v případě potřeby mne zastupuje.

Často nás přijdou podpořit i další šikovné slečny a při vystoupeních nás doprovází na hudební nástroje mládež z farnosti (většina z nich vyrostla ve sborečku tety Kallabové).

2. Vedete sbor předškolních dětí, zpíváte v SBMce, hrajete na hudební nástroje. Byla jste k hudbě vedena od malička?

U nás doma hraje každý alespoň na jeden hudební nástroj. Spolu se svými sourozenci za to dnes vděčíme zejména naší mamince, která trvala na tom, abychom odchodili alespoň první cyklus základní umělecké školy (měla jsem štěstí na skvělou pedagožku PhDr. Juditu Kučerovou), ať už by se jednalo o kterýkoliv hudební nástroj, a zároveň i našemu tátovi, který k nám často přisedl s kytarou a společně jsme tak „prošli“ obrovské množství písniček všeho druhu. Dodnes se čas od času všichni sejdeme a společně si zahrajeme a zazpíváme, většinou o Vánocích nebo rodinných oslavách.

Poslední roky chodím zpívat do SBMky (sboru brněnské mládeže), předtím jsem mnoho let chodila do školního i kostelního sboru paní Ludmily Fialové, od které jsem se mnohému naučila.

3. Jaká je práce s nejmenšími? Je to více o hraní si, nebo se podaří většinu zkoušky zpívat?

Řekla bych, že práce s dětmi je hlavně veselá a pestrá. Každá nedělní zkouška je jiná. Záleží na počtu dětí, které přijdou, na jejich věku... a myslím, že i na náladě „výraznějších“ nebo starších jedinců.

Každou zkoušku začínáme krátkou hrou, aby se děti trochu zkoncentrovaly, a pak se snažíme zpívat, co to jde. Většinou písniček doprovázíme ukazováním, tanečkem, ... domýšlíme nové a nové sloky..., takže si i dost vyhrajeme.

4. Pokud by do sboru nejmladších dětí chtěli přijít noví zpěváci, mohou? Kdy cvičíte a od kolika let je možné začít u vás zpívat?

Určitě! Budeme jenom rádi. Vítány jsou jak holčičky, tak i kluci – počet holčiček značně převyšuje, protože kluci postupně přechází k ministrantům. Jak už jsem výše zmínila, setkáváme se každou neděli, krom velkých svátků a prázdnin, po deváté mši svaté v místnosti vedle kanceláře, kde jsme spolu +- 45 minut do tři čtvrtě na 11.

Co se věku zpěváků týče, můj původní představou byl věk 4–7 let. Avšak

z našeho obsazení je patrné, že k nám chodí i menší děti. Ve většině případů jsou to mladší sourozenci stávajících zpěváků, takže pokud děti zvládnou komunikovat, vydrží bez rodičů a mají chuť s námi zpívat, nevidím v tom žádný problém. Snad jediné, co se ke snížené hranici věku váže, je prosba na rodiče, aby si své děti chodili osobně vyzvedávat (i ti rodiče, kteří na ně čekají v kavárně) a nedocházelo tak ke zbytečným komplikacím.

Stejně tak mi nevádí, když za námi chodí i starší holčičky, ale repertoár a náplň sborečku se snažíme podřídit zejména dětem mladším.

5. V letošním roce vznikl u nás ve farnosti opět sbor mladých, jehož jste členem. Jaký repertoár sbor bude mít? Přijímáte k sobě i nové členy?

Myšlenkou vzniku sboru bylo přání „oživit“ současný repertoár středečního chrámového sboru a povzbudit tak i mladší zájemce, aby se nebáli chodit zpívat. Pod velice trpělivým a laskavým vedením pana Kyncla jsme začali zkoušet vždy v pátek po večerní mši něco ze spirituálů, rytmických písní a také se snažíme nacvičit velikonoční mši, při které se přidáme ke chrámovému sboru. Na pátečních zkouškách jsou zastoupeny všechny věkové kategorie, nejmladším členům je okolo 14 let.

Sbor je otevřen každému, kdo rád zpívá.

6. Až dostudujete, budete se chtít věnovat i nadále hudbě, nebo dětem?

Hudba je pro mě v životě velmi důležitá, nebudu se jí věnovat profesně, ale vždy to bude můj koníček, relaxace.

Mé studium k práci s dětmi směřuje, a proto je pravděpodobné, že se jim budu věnovat i nadále... Vždyť s dětmi je dobře a veselo :)

Mariánko, děkuji za rozhovor a přeji Vám vše dobré.

=jš=

Marie Vichrová (v popředí) a Františka Račanská s dětmi při nacvičování nových písní. foto: hk

Farní diář

2. 4. Křížová cesta v Chudčicích – začátek v 15:00 hod. Sraz u prvního zastavení.
8. 4. Pomazání nemocných + mše svatá – 13:00–13:55 zpovídání a ve 14:00 hod. mše svatá
9. 4. Květná neděle, žehnání ratolesť. Mše svaté v 7:00, 9:00 a 18:00 hod.
9. 4. Křížová cesta dětí a po ní dílna na výrobu velikonočních svíček – 15:00 hod.
13. 4. Zelený čtvrtek – obřady začínají v 18:00 hod.
14. 4. Velký pátek – obřady začínají v 15:00 hod.
15. 4. Bílá sobota – obřady začínají ve 20:00 hod.
16. 4. Hod Boží Velikonoční, žehnání pokrmů. Mše svaté v 7:00, 9:00 a 18:00 hod.
17. 4. Velikonoční pondělí, mše svaté v 7:00 a 9:00 hod.

Děje se v diecézi

Dvacáté sedmé diecézní setkání mládeže s otcem biskupem Vojtěchem proběhne v sobotu 8. dubna 2017 v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla. Začátek je v 8:30 a předpokládáný konec kolem 16 hodin. Během dne bude na výběr z několika tématických skupinek, do kterých je možné se dopředu zaregistrovat na stránce www.brno.signals.cz. Mottem letošního setkání je biblický citát z Lukášova evangelia: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.“

~

Biskupství brněnské, Centrum pro rodinu a církevní školy zvou na rodinnou pouť do Vranova u Brna, a to v neděli 23. dubna 2017. Na účastníky čeká cca 5,5 km dlouhá trasa z Lelekovic na Vranov, úkoly pro děti, společná mše svatá, katecheze a divadlo pro děti. Sraz účastníků je v 9:30 v Lelekovicích na návsi.

=mš=

Náš katechumen

Katechumen (lat. catechumenus, řec. κατεχουμένος – vyučený, vyškolený) označuje toho, kdo se připravuje na křest a přijetí do církve. Již brzy přibude do naší farní rodiny katechumen pan RNDr. Jan Taraba, Ph.D.

Jak jste se dostal k víře?

K víře jsem se vlastně prozpíval. Byl jsem vychován v ateistické rodině, navíc jsem dokončil přírodovědné vzdělání. Jednou mě můj spolužák přivedl k salesiánům, tam jsem začal zpívat ve sboru Cappella Polifonica Salesiana, hudba se stala mou životní láskou, přes ni jsem začal vnímat i něco, co je nad námi. Možná k tomu přispěla i vážná nemoc v rodině, zklamání v okruhu kolegů a kamarádů. Poslední dva roky jsem víc pocítil Boží blízkost, přispěli k tomu i mí vzácní kolegové, s kterými jsem byl v denním styku – Mons. Ing. Mgr. Pavel Konzbul, náš pomocný biskup, a hlavně PhDr. Vladimír Krátký.

Jan Taraba foto: archiv

Proč jste si vybral k nedělním setkáním s Pánem a následně pro svůj křest zrovna farnost sv. Augustina?

Asi jako každý, kdo se otvírá Bohu, jsem hledal. Hledal jsem se svou manželkou kněze a farnost, kam bychom rádi chodili. Prošli jsme několik brněnských kostelů, až nás oslovil svým přístupem otec

Tomáš Koumal, takže pro nás bylo rozhodnuto. Jenže otec Tomáš byl povolán do petrovské farnosti a my opět nevěděli. S manželkou jsme s očekáváním šli na první mši ke Sv. Augustinovi s novým knězem otcem Josefem Novotným a hned jsme věděli – ano, toto je pro nás to pravé! Od září, kdy naše děti začaly chodit na hodiny náboženství, jsem pocítil, že i já chci být součástí křesťanské rodiny a chci se nechat pokřtít.

Koho ze svatých jste si vybral jako svého patrona a proč?

Zatím jsem ve stavu hledání. Mám několik svých favoritů, kteří jsou mi blízcí. Rád bych si o nich ještě popovídal se svým kmotrem.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám stálou Boží lásku i pomoc a abyste se u nás ve farnosti cítil jako doma. =jš=

Ptáte se: Proč se Zelený čtvrtek nazývá zelený?

Český přívlástek zelený nevznikl z toho, že se ten den jedla jen zelená strava (špenát, zelí atd.), ale byl převzat z němčiny, kde zkomolením původního názvu Greindonnerstag (tedy Lkavý čtvrtek) vznikl Gründonnerstag (Zelený čtvrtek). Zelený čtvrtek patří ještě k postní době, ale večerní mši svatou už začíná velikonoční třídní neboli Velikonoční triduum.

V tento den se dopoledne slaví v biskupském kostele mše svatá, při níž se svěťí oleje (tato mše sv. se nazývá missa chrismatis). Při této bohoslužbě také kněží každoročně obnovují své kněžské závazky.

Večerní mše se slaví ve všech farních kostelech jako připomínka poslední Ježíšovy večeře, ustanovení eucharistie a ustanovení kněžské služby. Již od 4. století bývá součástí této mše svaté též obřad mytí nohou podle Ježíšova příkladu. Při zpěvu „Sláva na výsostech Bohu“ se naposledy rozeznívají kostelní zvony

a utichají až do velikonoční vigílie (lidově se říká, že „odlétají do Říma“). Místo zvonů a zvonků se používají řehtačky a klapačky (půst uší).

Večerní mše svatá je připomínkou dvou zásadních událostí:

1. Ježíšovy poslední večeře, při níž ustanovil tajemství eucharistie a myl apoštolům nohy;

2. Ježíšovy modlitby v Getsemanské zahradě a jeho zajetí.

Na závěr mše svaté (po modlitbě po přijímání) se přenesou eucharistický chléb (určený pro přijímání na Velký pátek) slavnostním průvodem na vyzdobené místo, kde se uloží do svatostánku. Je vhodné, aby věřící využili tuto příležitost a po nějakou dobu adorovali svátost oltářní. V těchto chvílích si máme připomenout Ježíšovu modlitbu i úzkost v Getsemanské zahradě a vyslyšet Ježíšovu prosbu: bděte a modlete se se mnou.

Po přenesení eucharistie se z oltářů sundají oltářní plátna (půst očí). =ojn=